



DET KONGELEGE
FINANSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 22

(1999-2000)

**Om samtykke til å setje i kraft ein
skatteavtale mellom Noreg og Uganda,
underskriven i Kampala den 7.
september 1999**

*Tilråding frå Finans- og tolldepartementet av 26. november
1999, godkjend i statsråd same dagen.*

1 Innleiing

Den 7. september 1999 blei det i Kampala underskrive ein avtale med formål å hindre dobbel skattlegging og å førebyggje unndraging av skattar av inntekt mellom Noreg og Uganda. Samtykke til underskriving blei gitt i Kongeleg resolusjon av 18. juni 1999. Avtalen blei på vegner av Noreg underskriven av Chargé d'Affaires Britt Hilde Kjølås, og på vegner av Uganda av finansminister Gerald Ssendaula.

Avtalen vil tre i kraft på den dagen da den siste melding om at nødvendige skritt er tekne for at avtalen kan tre i kraft er teke i mot. Avtalen vil få verknad for skattar av inntekt som vedkjem det kalenderåret som følgjer etter det året avtalen trer i kraft.

2 Generelle merknader

Etter oppmoding frå ugandiske styresmakter tok Noreg og Uganda i 1998 opp forhandlingar om å inngå ein avtale om å hindre dobbel skattlegging. Etter første forhandlingsrunde i Kampala blei eit utkast til avtale parafert den 6. november 1998. Ekspedisjonssjef Odd Hengsle, Finansdepartementet, leia den norske delegasjonen.

Avtalen byggjer i store trekk på mønsteret for tosidige avtalar som er utarbeida av OECD. På grunn av skilnadene mellom økonomiane i Noreg og Uganda, er det på nokre punkt også teke omsyn til det mønsterutkastet som er utarbeidd i FN for skatteavtalar mellom industrialiserte land og utviklingsland. Avtalen inneheld likevel nokre avvik frå desse mønsteravtalane. Mellom anna har avtalen reglar om hjelp til innkrevjing.

Avtalen er inngått på engelsk. Den engelske teksten og ei norsk omsetjing følger som vedlegg.

3 Merknader til dei einskilde artiklane

Artiklane 1 og 2 har reglar om avtalen sitt *saklege bruksområde*.

I følgje artikkel 1 omfattar avtalen personar som er busette (heimehøyrande) i den eine eller i begge statane. Artikkel 2 reknar opp kva for skattar som avtalen omfattar for tida. Avtalen omfattar berre skattar av inntekt.

Artiklane 3-5 inneheld *definisjonar* av forskjellige ord og uttrykk i avtalen.

Det følgjer av artikkel 3 punkt 1 a) at avtalen berre får verknad på norsk territorium. Noreg kan derfor utan hinder av avtalen skattleggje personell og verksemd på norsk kontinentalsokkel etter interne lover. Lik dei andre skatteavtalane Noreg har inngått, får heller ikkje avtalen med Uganda verknad på Svalbard, Jan Mayen og dei norske bilanda. Dei andre definisjonane i artikkel 3 følgjer stort sett OECD-mønsteret.

Artikkel 4 definerer omgrepet «*person bosatt i en kontraherende stat*». Punkta 2 og 3 regulerer korleis situasjonen blir når ein fysisk eller juridisk person blir rekna for å vere busett (heimehøyrande) både i Noreg og i Uganda etter dei to statane si interne lovgjeving.

Artikkel 5 inneheld definisjonen av omgrepet «*fast driftssted*». Denne definisjonen er viktig fordi han gir ramma for skattlegging etter artikkel 7 av den fortenesta frå forretningsverksemd som ein person busett i den eine staten har frå verksemd i den andre staten.

I følgje artikkel 5 punkt 2 f) skal ein stad som blir nytta til sal eller til å ta imot eller skaffe bestillingar reknast for å utgjere ein fast driftsstad. Det same gjeld eit lagerhus der ein person held lagerplass for andre, jf. punkt 2 g). Punkt 2 i) fastset at ein installasjon eller ei innretning, som blir nytta til utvinning av naturførekomstar, skal reknast for å utgjere ein fast driftsstad. I artikkel 5 punkt 2 er det teke med fleire tilfelle enn det som følgjer av OECDs og FNs mønsteravtalar. Opprekninga i artikkel 5 punkt 2 skal berre gi eksempel på kva som klart utgjere ein fast driftsstad, og gjer ikkje noko unntak frå vilkåra for fast driftsstad etter artikkel 5 punkt 1.

I følgje artikkel 5 punkt 3 skal staden for eit byggjearbeid, eller eit anleggs- eller installasjonsprosjekt sjåast på som ein fast driftsstad for føretaket berre dersom staden blir halden ved lag eller prosjektet varer lenger enn 6 månader. Regelen avvik frå OECD-mønsteret ved at fleire typar verksemdar er tekne med, og ved at tidsfristen er korta ned frå 12 til 6 månader, som i FN-mønsteret.

Punkt 4 nemner kva omgrepet «fast driftssted» ikkje omfattar. Regelen avvik frå OECD mønsteret ved at punkt 4 a) og b) ikkje omfattar utlevering av varer.

Punkt 5 regulerer når ein representant skal seiast å utgjere ein fast driftsstad for føretaket. Regelen seier at når personen har, og vanlegvis nyttar, fullmakt til å slutte kontraktar på vegner av føretaket, skal han reknast som ein avhengig representant. Punkt 6 slår fast at ein uavhengig representant ikkje utgjere fast driftsstad for oppdragsgjevar så lenge han opptrer innanfor ramma av si vanlege forretningsverksemd.

Artiklane 6-22 inneheld reglar om skattlegging av ulike former for inntekt. Desse reglane har som formål å hindre dobbel skattlegging, dvs at ein skatt-utar blir skattlagt i begge statar av same inntekt. Dei detaljerte reglane om dei ulike formene for inntekt avgjer kva for stat som skal ha den primære retten til å skattleggje: anten den staten der den skattepliktige er busett, eller den staten der inntekta skriv seg frå (kjeldestaten).

Skatteavtalen regulerer ikkje forskot på skatt. Statane kan derfor i prinsippet halde tilbake kjeldesatt etter den fulle satsen som følgjer av interne lover. Når skatteavtalen fører til at skatt anten skal betalast med ein redusert sats eller inntekta ikkje skal skattleggjast, må ein gjere ei justering (refusjon) i ettertid.

Artikkel 6 fastset at *inntekt frå fast eigedom* kan skattleggjast i den staten der eigedommen ligg (kjeldestaten). Det same gjeld inntekt frå direkte bruk av fast eigedom eller anna utnytting av han. Slik er også regelen i OECD-mønsteret.

Artikkel 7 inneheld reglar om skattlegging av *fortenesta frå den forretningsverksemda* som eit føretak heimehøyrande i ein kontraherende stat utøver i den andre staten. Inntekt frå slik verksemd kan berre skattleggjast i den sistnemnde staten dersom verksemda blir utøvd gjennom ein fast driftsstad der. Dei nærmare definisjonane av kva ein skal forstå med omgrepet fast driftsstad er tekne inn i artikkel 5. Men artikkel 7 inneheld hovudprinsippa for sjølve fastsetjinga av fortenesta som skriv seg frå den faste driftsstaden.

Som i OECD-mønsteret, er hovudregelen at berre inntekt som kjem frå den faste driftsstaden skal kunne skattleggjast i kjeldestaten. Inntekt frå anna, ikkje tilknytt, verksemd i same stat, fell såleis utanfor grunnlaget for skattlegging av driftsstaden.

Punkt 2 i artikkelen inneheld grunnregelen for fastsetjing av fortenesta til den faste driftsstaden: Driftsstaden skal reknast å ha den fortenesta som han venteleg ville ha hatt dersom han hadde vore eit særskilt sjølvstendig føretak som utøvde same eller liknande verksemd under same eller liknande tilhøve, og han opptredde heilt uavhengig av det føretaket som den faste driftsstaden tilhøyrer («armlengdeprinsippet»). Punkt 3 i artikkelen gir ein regel om ramma for kva for utgifter ein kan trekke frå når ein fastset den skattbare fortenesta til den faste driftsstaden. Regelen byggjer på FN-mønsteret og presiserer at betaling av royalty og rente m.m. frå ein fast driftsstad til hovudkontoret ikkje kan trekkjast frå i inntektene til den faste driftsstaden hand. Til gjengjeld skal betaling av royalty og renter m.m. frå hovudkontoret til den faste driftsstaden, ikkje reknast med i den faste driftsstaden sin skattepliktige forteneste.

Reglane i artikkel 7 er elles i samsvar med OECD-mønsteret.

Artikkel 8 gir reglar om skattlegging av *forteneste frå internasjonal skips- og luftfartsverksemd*, slik denne verksemda er definert i artikkel 3 punkt 1 g).

Punkt 1 i avtalen avvik noko frå OECD-mønsteret, ettersom det fastset at forteneste frå drift av skip eller luftfartøy som blir drivne i internasjonal fart, berre kan skattleggjast i den staten der føretaket er heimehøyrande. Dette er likt med dei skatteavtalane Noreg har inngått dei siste åra.

Punkt 2 fastset at forteneste frå bruk, rådvelde eller utleige av containarar og utleige av skip eller luftfartøy på bare-boat basis, berre skal kunne skattleg-

gjast i den staten der føretaket som har fortenesta av drifta er heimehøyrande, dersom inntekta er ei biinntekt frå sjølve skips- og luftfartsverksemda. Regelen har ikkje større rekkjevidd enn det som følgjer av den vanlege forståinga av regelen og OECDs egne kommentarar til OECDs mønsteravtale. Ein har likevel valt å klargjere rekkjevidda av regelen.

Punkt 3 klargjer at reglane i punkt 1 også gjeld forteneste når eit føretak tek del i ein «pool», i ei felles forretningsverksemd eller i eit internasjonalt driftskontor.

I punkt 4 i artikkelen finn ein særreglar som tek omsyn til inntekter som SAS-konsortiet tek i mot.

Artikkel 9 omhandlar føretak med fast tilknytning til kvarandre. Artikkelen gjeld assosierte føretak, dvs mor- og dotterselskap og føretak under felles kontroll og leiing. Regelen gir likningsstyresmaktene høve til å setje opp den skattbare fortenesta til eit føretak. Vilåret for slik auke er at fortenesta er redusert fordi føretaket og eit tilknytt føretak i sitt økonomiske samkvem har nytta forretningsvilkår som avvik frå dei som ville ha vore avtalt mellom uavhengige føretak under tilsvarande tilhøve. Når likningsstyresmaktene rettar opp fortenesta i slike høve, så skal dei forretningsvilkåra som blei nytta, for skattleggingsformål bli erstatta med den såkalla armlengde-standard, jf. skatteloven § 54 første ledd. Punkt 1 er i samsvar med OECD-mønsteret. Punkt 2 om korresponderande retting i den stat kvar det anna føretak er heimehøyrande, er utforma på ein noko anna måte enn OECD-mønsteret. Siktemålet med omskrivinga er å få klart fram at retting i eit land ikkje automatisk vil føre til ein tilsvarande retting i det anna land, men at slik korresponderande retting vil være basert på en konkret vurdering i det enkelte tilfelle. (Regelen byggjer på prinsippa i OECD-mønsteret, men ein har ikkje teke med reglar om korresponderande retting i den staten der føretaket er heimehøyrande. Slik korrigerings kan likevel gjerast med heimel i artikkel 25.)

Artikkel 10 gjeld skattlegging av dividendar (utbyte). Etter punkt 1 i artikkelen kan slike inntekter skattleggjast i den kontraherende staten der aksjonæren er busett. Dei same inntektene kan dessutan skattleggjast i den staten der selskapet som deler ut dividendane er heimehøyrande (kjeldestaten), men reglane i punkt 2 avgrensar den skattesatsen som kan nyttast.

Punkt 2 a) gjeld dividende til selskap som direkte eig minst 25 prosent av kapitalen i det utdelende selskapet. Kjeldestatens skattesats i desse høva må ikkje overstige 10 prosent av bruttobeløpet. Regelen i punkt 2 b) avgrensar kjeldeskattesatsen i andre høve til 15 prosent. Det er eit vilkår i både 2 a) og b) at mottakaren er den verkelege rettshavar og ikkje til dømes ein stråmann for den faktiske eigar anten i kjeldelandet eller i eit tredje land.

Dei avgrensingane i retten til å krevje kjeldeskatt som er nemnde ovanfor, gjeld likevel ikkje alltid. Kjeldestaten er ikkje bunden av desse satsane når dei aksjane som det blir utdelt dividende frå, reelt er knytt til næringsverksemd eller utøving av eit fritt yrke og verksemda eller utøvinga skjer gjennom ein fast driftsstad eller ein fast stad for sjølvstendige personlege tenester som rettshavaren har i den staten der selskapet som deler ut dividendane er heimehøyrande. Etter punkt 4 i artikkelen skal dividendane i desse høve skattleggjast i samsvar med reglane i respektive artikkel 7 eller artikkel 15. (Tilsva-

rande reglar gjeld etter artikkel 11 punkt 5 for renter og etter artikkel 12 punkt 4 for royalty).

I punkt 3 har ein gjort nokre unntak frå retten til å krevje kjeldesatt. Uganda kan ikkje krevje kjeldesatt av dividendar som blir mottekne av Noregs Bank, Petroleumsfondet og Folketrygdfondet. I tillegg kan dei kompetente styresmaktene bli samde om at dividendar som blir mottekne av eit offentlegrettsleg organ eller ein institusjon som heilt eller i hovudsak er eigd av den norske regjeringa skal være friteke frå kjeldesatt i Uganda jf. punkt 3 a) underpunkt (iv).

Artikkel 11 handlar om *renteinntekter*. Som i OECD-mønsteret er det fastsett at slike inntekter kan skattleggjast både i den staten der mottakaren er busett, jf. punkt 1, og i den staten der rentene skriv seg frå, jf. punkt 2. Kjeldesatten i den sistnemnde staten skal likevel ikkje overstige 10 prosent av bruttobeløpet av rentene. Det er for tida ingen heimel i norske skattelover til å krevje kjeldesatt av renter som blir utbetalte frå Noreg til mottakar busett i utlandet.

I punkt 3 har ein gjort nokre unntak frå retten til å krevje kjeldesatt. Dette gjeld mellom anna der renter blir mottekne av ei lokal norsk forvaltningsstyresmakt, Noregs Bank, Petroleumsfondet, Folketrygdfondet, Garantiinstituttet for Eksportkreditt og A/S Eksportfinans. I tillegg kan dei kompetente styresmaktene bli samde om at renter som blir mottekne av eit offentlegrettsleg organ eller ein institusjon som heilt eller i hovudsak er eigd av den norsk regjeringa skal være friteke frå kjeldesatt i Uganda, jf. punkt 3 a) underpunkt (vi).

Artikkel 12 gir reglar om skattlegging av *royalty*. Reglane svarer til reglane for renter i artikkel 11. Royalty kan skattleggjast både i staten der mottakaren er busett og i kjeldestaten, men kjeldesattesatsen er avgrensa til 10 prosent av bruttobeløpet av royaltyen. Det er for tida ingen heimel i norske skattelover til å krevje kjeldesatt av royalty som blir utbetalt frå Noreg til ein mottakar busett i utlandet. Artikkelen er utforma i samsvar med OECD-mønsteret slik det lyder etter endringane i 1992 og 1997.

I *artikkel 13* er det teke inn særskilde reglar om skattlegging av «*administrasjons- og ledelsesgodtgjøreelse*» som betalast til personer som er busett i utlandet. Det kan dreie seg om rein «outsourcing», men regelen gjeld også betaling av slik godtgjersle, til dømes til ein person ved eit føretak sitt hovudkontor i utlandet. Artikkelen er bygd opp etter same lest som artikkel 12. Slik godtgjersle kan skattleggjast både i mottakarens bustedsstat og i kjeldestaten, men kjeldesatten skal ikkje overstige 10 prosent av bruttobeløpet av godtgjersla. Omgrepet «administrasjons- og ledelsesgodtgjøreelse» er definert i artikkel 13 punkt 3.

Artikkel 14 handlar om skattlegging av *formuesgevinstar*. Regelen byggjar på prinsippet om at retten til å skattleggje formuesgevinst bør liggje hos den staten som hadde rett til å skattleggje avkastninga av det formuesgodet gevinsten skriv seg frå før det blei avhenda.

Etter punkt 1 kan gevinst frå avhending av fast eigedom skattleggjast i den kontraherende staten der eigdommen ligg.

Gevinst frå avhending av lausøyre som utgjer driftsmiddel knytt til ein fast driftsstad eller ein fast stad for utøving av fritt yrke, kan etter punkt 2 i artik-

kelen skattleggjast i den kontraherende staten der den faste driftsstaten eller den faste staten ligg. Det same gjeld gevinst frå avhending av sjølve den faste driftsstaten eller den faste staten.

Etter punkt 3 skal gevinst frå avhending av skip og luftfartøy i internasjonal fart berre kunne skattleggjast i den staten der personen som tek i mot gevinsten er heimehøyrande. Punkt 5 inneheld ein lik regel for containarar som nemnd i artikkel 8.

Punkt 4 inneheld ein særregel som gir ein kontraherende stat rett til å skattleggje gevinstar frå sal av aksjar, andeler, opsjonar og andre finansielle instrument knytte til selskap heimehøyrande i denne staten i inntil 5 år etter at aksjonæren flytta til den annan stat.

Gevinst frå avhending av andre formuesgode enn dei som er særskild nemnde, kan berre skattleggjast i den staten der avhendaren er busett, jf. punkt 6.

Artikkel 15 gjeld skattlegginga av *inntekt frå utøving av fritt yrke*. Regelen om skattlegging av inntekt frå slik verksemd avvik noko frå OECD-mønsteret. Etter dette mønsteret blir inntekter frå utøving av fritt yrke skattlagde i den staten der yrkesutøvaren er busett, dersom han ikkje i ein annan kontraherende stat vanlegvis rår over ein fast stad (kontor eller liknande) som tener utøvinga av verksemda hans. I så fall kan sistnemnde stat skattleggje den delen av inntekta som kan reknast til ein slik stad. Avtalen har her fått eit tillegg som avvik frå OECD-mønsteret ved at den sistnemnde staten også kan skattleggje dersom opphaldet i denne staten i eit eller fleire tidsrom til saman utgjør minst 183 dagar i løpet av ein periode på tolv månader.

Punkt 2 i artikkelen definerer nærmare kva som ligg i omgrepet «fritt yrke», og nemner eksempel på aktivitetar og yrkesgrupper som kan falle inn under artikkelen. Opprekninga er ikkje uttømmende. Regelen omhandlar berre sjølvstendige yrkesutøvarar, og såleis ikkje t.d. ein lege som er fast tilsett i ei bedrift. Artistar og idrettsutøvarar er særskilt omtala i artikkel 18 i avtalen.

Lønnsinntekter er omhandla i *artikkel 16*. Som etter OECD-mønsteret har den staten der lønsmottakaren er busett rett til å skattleggje lønnsinntektene, dersom ikkje arbeidet blir utført i den andre kontraherende staten. I så fall har den staten der arbeidet blir utført, rett til å skattleggje inntektene. Frå denne regelen gjer punkt 2 eit unntak på visse vilkår for kortvarige opphald, den såkalla 183-dagars regelen. Under forhandlingane blei problematikken om skattlegginga av leigde arbeidstakarar drøfta. Etter vanleg oppfatning får unntaket i punkt 2 ikkje verknad dersom arbeidstakaren er leigd, og dette har ein derfor presisert i punkt 2 b). Regelen er elles i samsvar med OECD-mønsteret.

Punkt 3 i artikkelen gir særreglar for lønnsarbeid utført om bord i eit skip eller luftfartøy drive i internasjonal fart. Lønnsinntekter frå slikt arbeid skal berre kunne skattleggjast i den staten der føretaket er heimehøyrande.

Når det gjeld lønn til mannskap i SAS, er det teke med ein regel i punkt 4 om at ho berre skal kunne skattleggjast i den staten der lønsmottakaren er busett.

Artikkel 17 handlar om *styregodtgjersle*. Slike inntekter kan, i samsvar med OECD-mønsteret, skattleggjast i den staten der selskapet er heimehøyrande.

Artikkel 18 fastset at *artistar og idrettsutøvarar* kan skattleggjast i den staten der slik verksemd blir utøvd, uansett reglane i artikkel 15 om fritt yrke og artikkel 16 om lønnsarbeid i privat teneste. Regelen gjeld også utbetalingar til artistar og idrettsutøvarar som får lønn utbetalt i samband med forretningsverksemd drevet av ein stat, jf. punkt 2 i artikkel 20. Punkt 2 i artikkelen inneheld eit tillegg som presiserer at den staten der artisten eller idrettsutøveren opptrer, har rett til å skattleggje også når vederlaget blir utbetalt til ein tredjemann, t.d. eit artistbyrå eller eit selskap artisten har oppretta. Reglane i punkta 1 og 2 byggjer på OECD-mønsteret.

I punkt 3 er det gjort unntak frå desse reglane når framsyninga i den eine kontraherende staten for ein vesentleg del blir finansiert av offentlege midlar i den andre kontraherende staten. I slike tilfelle skal inntekta berre kunne skattleggjast i den staten der artisten eller idrettsutøveren er busett.

Artikkel 19 handlar om *pensjonar, livrenter og sosiale trygdeytningar*. I motsetnad til dei tilsvarende reglane i OECD-mønsteret omfattar denne artikkelen alle typar pensjonar, både private og offentlege. Etter reglane skal pensjonar, livrenter og sosiale trygdeytningar berre skattleggjast i den staten der mottakaren er busett.

Punkt 3 fastset at beløp til underhald berre kan skattleggjast i bustadsstaten i den mon det kan trekkjast frå i kjeldestaten. Regelen hindrar økonomisk dobbel skattlegging av slike betalingar.

Artikkel 20 handlar om *offentleg teneste*. Som hovudregel og i samsvar med OECD-mønsteret, er det den staten som betalar ut godtgjersla som har rett til å skattleggje. For godtgjersle knytt til utøving av offentlig forretningsverksemd gjeld ikkje hovudregelen, jf. punkt 2. Det same gjeld når dei særlege vilkåra i punkt 1 b) er oppfylt. Offentlege pensjonar går som nemnt under artikkel 19.

Artikkel 21 gjeld *studentar og lærlingar* som er busette i den eine kontraherende staten og som oppheld seg mellombels i den andre staten for å få si personlege utdanning eller opplæring. Dei skal ikkje skattleggjast i den sistnemnde staten av pengebeløp som dei mottok til underhald, utdanning eller opplæring frå kjelder utanfor denne staten. Regelen samsvarer med OECD-mønsteret og med skattelova paragraf 26 første ledd, bokstav o.

Artikkel 22 gjeld *anna inntekt*, dvs. inntekt som ikkje er særskilt omhandla i dei andre artiklane i avtalen. Slike inntekter kan skattleggjast i den staten der mottakaren er busett, jf. punkt 1. Etter punkt 3 i same artikkel kan dei også skattleggjast i kjeldestaten.

Artikkel 23 gir reglar om korleis ein går fram for å *hindre dobbel skattlegging*.

Både Noreg og Uganda nyttar godskrivingsmetoden (kreditmetoden) som metode for å unngå dobbel skattlegging. For Noregs del seier artikkelen innleiingsvis at reglane i skatteloven § 22 A kan nyttast ved fastsetjinga av frådrag i norsk skatt for skatt betalt i Uganda. Dei generelle retningslinjer for godskrivingsmetoden er teke inn i artikkelen og inneber at Noreg, overfor personar busette i Noreg, kan skattleggje ei inntekt også når det går fram av dei materielle reglane i avtalen at inntekta kan skattleggjast i Uganda. Noreg må så gje frådrag i den utlikna skatten med eit beløp som svarer til den skatten

som er betalt i Uganda. Frådragsbeløpet kan ikkje overstige den skatten som er betalt i Uganda, jf. punkt 1 b).

For inntekter som etter avtalen berre kan skattleggjast i Uganda, skal ein i Noreg nytte den alternative fordelingsmetode. I punkt 2 b) er det fastsett at i den utstrekning ein person som er busett i Noreg tek i mot inntekter som etter nokon regel i avtalen ikkje kan skattleggjast i Noreg, så kan inntekta likevel reknast med i skattegrunnlaget, men at det i den fastsette skatten gis eit frådrag som svarer til den samla norske skatt som fell på den ugandiske delen av inntekta. Frådraget i norsk skatt skal altså gjerast med eit fastsett beløp, uavhengig av om dette beløpet er høgare eller lågare enn det beløpet som faktisk er betalt i Uganda.

Artiklane 24-28 inneheld nokre særlege reglar om *ikkje-diskriminering* (artikkel 24), *framgangsmåten ved inngåing av gjensidige avtalar* mellom dei kompetente styresmaktene i dei to statane (artikkel 25), *utveksling av opplysningar* (artikkel 26), *hjelp til innkrevjing* (artikkel 27) og om *diplomatisk og konsulære tenestemenn* (artikkel 28).

OECDs og FNs mønsteravtalar inneheld ikkje reglar om hjelp til innkrevjing av skattar. OECD arbeider for tida med ta inn ein regel om hjelp til innkrevjing av skattar i mønsteravtalen. Artikkel 27 byggjer på dette arbeidet. Tilsvarende reglar om hjelp til innkrevjing av skattar er teke med i fleire av dei skatteavtalane Noreg har inngått dei siste åra.

Artiklane 29-30 inneheld *sluttreglar* om når avtalen skal tre i kraft og når han sluttar å gjelde.

Etter artikkel 29 skal statane gi kvarandre melding om at dei nødvendige stega er tekne for at avtalen kan tre i kraft. Avtalen trer i kraft på den dagen da den siste melding om at nødvendige skritt er tekne for at avtalen kan tre i kraft er mottatt. Avtalen vil få verknad for skattar av inntekt som vedkjem det kalenderåret som følgjer etter det året avtalen trer i kraft.

Finans- og tolldepartementet

t i l r å r :

At Dykkar Majestet godkjenner og skriv under eit framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale mellom Noreg og Uganda, underskriven i Kampala den 7. september 1999.

Vi **HARALD**, Noregs Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjere vedtak om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale mellom Noreg og Uganda, underskriven i Kampala den 7. september 1999, i samsvar med eit framlagt forslag.

Tilråding frå Finans- og tolldepartementet ligg ved.

Vedlegg 1

**Overenskomst mellom Kongeriket Norge og
Republikken Uganda til unngåelse av
dobbelbetskatning og forebyggelse av
skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt**

Kongeriket Norges Regjering og Republikken Ugandas Regjering, som ønsker å fremme og styrke de økonomiske forbindelser mellom de to land, og inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbetskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt, er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Personer som omfattes av overenskomsten

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

Artikkel 2

Skatter som omfattes av overenskomsten

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt som utskrives for regning av en kontraherende stat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.

2. Som skatter av inntekt og av formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt eller av deler av inntekten, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av den samlede lønn eller godtgjørelse betalt av foretak.

3. De gjeldende skatter som overenskomsten får anvendelse på er:

- a) I Norge:
 - i. inntektsskatt til staten;
 - ii. inntektsskatt til fylkeskommunen;
 - iii. inntektsskatt til kommunen og
 - iv. skatt til staten på honorar til utenlandske artister m.v.;

(i det følgende kalt «norsk skatt»);

- a) I Uganda: inntektsskatten (the Income Tax)

(i det følgende kalt «ugandisk skatt»)

4. Overenskomsten skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter blir utskrevet av en av de kontraherende stater etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal underrette hverandre om enhver vesentlig endring som er blitt foretatt i deres respektive skattelover.

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:

- a) «Norge» betyr Kongeriket Norge, men omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
- b) «Uganda» betyr Republikken Uganda;
- c) «en kontraherende stat» og «den annen kontraherende stat» betyr Norge eller Uganda, slik det fremgår av sammenhengen.
- d) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
- e) «kompetent myndighet» betyr:
 - i. i Norge; finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham;
 - ii. i Uganda; finansministeren eller den som har fullmakt fra ham;
- f) «foretak i en kontraherende stat» og «foretak i den annen kontraherende stat» betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;
- g) «internasjonal fart» betyr enhver transport med skip eller luftfartøy, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i den annen kontraherende stat;
- h) «statsborgere» betyr:
 - i. alle fysiske personer som er borger av en kontraherende stat;
 - ii. alle juridiske personer, interessentskap og sammenslutninger som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i en kontraherende stat;
- i) «person» omfatter en fysisk person, et selskap, et interessentskap og enhver annen sammenslutning av personer;

2. Når en kontraherende stat på et hvilket som helst tidspunkt anvender denne overenskomsten skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som uttrykket på dette tidspunkt har i henhold til lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på, og den betydning som uttrykket har i henhold til skattelovgivningen i denne stat gjelder fremfor den betydningen som uttrykket gis i annen lovgivning i denne stat.

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt i en kontraherende stat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for ledelsen eller ethvert annet lignende kriterium og omfatter også denne stat og dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Men uttrykket omfatter imidlertid ikke personer som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i eller formue som befinner seg i denne stat.

2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:

- a) han skal anses for bosatt bare i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
- b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han har vanlig opphold;
- c) hvis han har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for hjemmehørende bare i den stat hvor den virkelige ledelse har sitt sete.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretaks virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:

- a) et sted hvor foretaket har sin ledelse;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrikk;
- e) et verksted;
- f) ethvert sted som brukes som utsalgssted eller til å motta eller tilby bestillinger;
- g) et lagerhus i forhold til en person som yter lagringstjenester til andre;
- h) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et steinbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes; og
- i) en installasjon eller innretning som brukes til utvinning av naturforekomster.

3. Stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings- eller installasjonsprosjekt, eller kontroll- eller rådgivningsvirksomhet tilknyttet slike, utgjør et fast driftssted bare hvis stedet opprettholdes, eller prosjektet eller virksomheten varer i mer enn seks måneder.

4. Uansett de foranstående punkter i denne artikkel, skal uttrykket «fast driftssted» ikke anses å omfatte:

- a) bruk av innretninger utelukkende til lagring eller utstilling av varer som tilhører foretaket;
- b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring eller utstilling;
- c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;

- d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;
- e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive enhver annen aktivitet for foretaket, som er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet; og
- f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av aktiviteter som er nevnt i underpunktene a) til e), forutsatt at det faste forretningsstedets samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.

5. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 6 gjelder for, opptre på vegne av et foretak og har, og vanligvis utøver, i en kontraherende stat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, skal foretaket uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 anses for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretaket. Dette gjelder dog ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 4, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.

6. Et foretak i en kontraherende stat skal ikke anses for å ha et fast driftssted i den annen kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptre innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

7. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses for et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Uttrykket «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip, båter og luftfartøy anses ikke som fast eiendom.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får også anvendelse på inntekt som oppebæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av selvstendige personlige tjenester.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretak i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives dette faste driftssted.

2. Når et foretak i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hver kontraherende stat tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretak hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder. Slike fradrag skal imidlertid ikke innrømmes for eventuelle beløp (bortsett fra for refusjon av faktiske utgifter) betalt av det faste driftssted til foretakets hovedkontor eller til noen av dets øvrige kontorer i form av royalty, honorar eller annen lignende betaling som vederlag for bruken av patenter eller andre rettigheter, eller i form av provisjon for utførelsen av bestemte tjenester eller for administrasjon, eller, unntatt når det gjelder et bankforetak, i form av renter av penger utlånt til det faste driftssted.

Likeledes skal det ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste ikke tas hensyn til beløp (bortsett fra refusjon for faktiske utgifter) som det faste driftssted avkrever foretakets hovedkontor eller et av dets øvrige kontorer i form av royalty, honorarer eller annen lignende betaling som vederlag for bruken av patenter eller andre rettigheter, eller i form av provisjon for utførelsen av bestemte tjenester eller for administrasjon, eller, unntatt når det gjelder et bankforetak, i form av renter av penger utlånt til foretakets hovedkontor eller til dets øvrige kontorer.

4. I den utstrekning det har vært vanlig praksis i en kontraherende stat å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretakets samlede fortjeneste på dets forskjellige avdelinger, skal intet i punkt 2 utelukke denne kontraherende stat fra å fastsette den skattepliktige fortjeneste ved en slik fordeling som måtte være vanlig. Den fordelingsmetode som anvendes skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.

5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretaket.

6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyldestgjørende grunn for noe annet.

7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skipsfart og luftfart

1. Fortjeneste oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Ved anvendelsen av denne artikkelen, skal fortjeneste som oppebæres ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart anses å omfatte:

- a) inntekt fra utleie på bare-boat basis av skip eller luftfartøy som drives i internasjonal fart; og
- b) inntekt fra bruken av, vedlikeholdet av eller utleien av containere;

hvor inntekten står i sammenheng med den fortjeneste som bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.

4. Bestemmelsene i punktene 1, 2 og 3 får anvendelse på fortjeneste oppebåret av det felles norske, danske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), men bare i den ut strekning fortjenesten oppebåret av SAS Norge ASA, den norske interessent i Scandinavian Airlines System (SAS), svarer til dets andel i nevnte organisasjon.

Artikkel 9

Foretak med fast tilknytning til hverandre

1. I tilfelle hvor

- a) et foretak i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen kontraherende stat, eller
- b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en kontraherende stat og et foretak i den annen kontraherende stat, skal følgende gjelde: Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.

2. I tilfelle hvor en kontraherende stat medregner i fortjenesten til et foretak som er hjemmehørende i denne stat - og skattlegger i samsvar med dette - fortjeneste som et foretak i den annen kontraherende stat er blitt skattlagt for i

denne annen stat, og denne medregnede fortjeneste er fortjeneste som ville ha tilfalt foretaket i den førstnevnte stat dersom vilkårene som ble avtalt mellom foretakene hadde vært slike som ville ha blitt avtalt mellom uavhengige foretak, da skal den annen stat foreta en passende justering av den skatt som er beregnet av denne fortjeneste, dersom den staten anser justeringen for å være begrunnet. Ved slik justering skal det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser og de kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal om nødvendig rådføre seg med hverandre.

Artikkel 10

Dividender

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til dividendene skal den skatt som ilegges ikke overstige:

- a) 10 prosent av dividendenes bruttobeløp hvis den virkelige rettighetshaver er et selskap som direkte innehar minst 25 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler dividendene; eller
- b) 15 prosent av dividendenes bruttobeløp i alle andre tilfelle.

Bestemmelsene i dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste som dividendene utdeles av.

3. Når dividendene er oppebåret av regjeringen i en kontraherende stat, som også er den virkelige rettighetshaver til dividendene, skal dividendene bare kunne skattlegges i denne stat. Ved anvendelsen av dette punkt skal uttrykket «regjeringen i en kontraherende stat» omfatte:

- a) I Norge:
 - i. Norges Bank;
 - ii. Petroleumsfondet;
 - iii. Folketrygdfondet, og
 - iv. et offentligrettslig organ eller en institusjon som er helt eller hovedsakelig eid av den norske regjeringen, og som de kompetente myndigheter i de kontraherende stater til enhver tid måtte bli enige om.
- b) I Uganda:
 - i. «the Central Bank of Uganda»;
 - ii. «the National Social Security Fund», og
 - iii. et offentligrettslig organ eller en institusjon som er helt eller hovedsakelig eid av den ugandiske regjeringen, og som de kompetente myndigheter i de kontraherende stater til enhver tid måtte bli enige om.

4. Uttrykket «dividender» i denne artikkel betyr inntekt av aksjer eller andre rettigheter (som ikke er gjeldsfordringer), med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer.

5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til dividendene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og de rettigheter hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 15 anvendelse.

6. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppbærer fortjeneste eller inntekt fra den annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, med mindre dividendene er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de rettigheter som dividendene utdeles av reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra, i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaveren til rentene skal den skatt som ilegges ikke overstige 10 prosent av rentenes bruttobeløp.

3. Uansett bestemmelsen i punkt 2 skal renter som skriver seg fra en kontraherende stat unntas fra beskatning i denne stat dersom rentene er oppbåret av regjeringen i kontraherende stat som også er den virkelige rettighetshaver til rentene. Ved anvendelsen av dette punkt skal uttrykket «regjeringen i en kontraherende stat» omfatte:

a) I Norge:

- i. en lokal forvaltningsmyndighet;
- ii. Norges Bank;
- iii. Petroleumsfondet;
- iv. Folketrygdfondet;
- v. Garantiinstituttet for Eksportkreditt og A/S Eksportfinans, men bare i den utstrekning lånet eller rentene er garantert eller sikres av den norske regjering eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter; og
- vi. et offentligrettslig organ eller en institusjon som er helt eller hovedsakelig eid av den norske regjeringen, og som de kompetente myndigheter i de kontraherende stater til enhver tid måtte bli enige om.

b) I Uganda:

- i. en lokal forvaltningsmyndighet;
- ii. «the Central Bank of Uganda»;
- iii. «the National Social Security Fund»; og
- iv. et offentligrettslig organ eller en institusjon som er helt eller hovedsa-

kelig eid av den ugandiske regjeringen, og som de kompetente myndigheter i de kontraherende stater til enhver tid måtte bli enige om.

4. Uttrykket «renter» i denne artikkel betyr inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner og andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agibeløp og gevinster som knytter seg til slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Straffetillegg for sen betaling (herunder morarenter) anses ikke som renter etter denne artikkel.

5. Bestemmelsene i punktene 1, 2 og 3 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 15 anvendelse.

6. Renter skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som den gjeld rentene betales av eller er knyttet til, og som rentene belastes, da skal slike renter anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller faste sted ligger.

7. Når rentebeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og som oppbæres av en person bosatt i den annen kontraherende stat som er den virkelige rettighetshaver til royaltyen, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat som den skriver seg fra, i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til royaltyen skal den skatt som ilegges ikke overstige 10 prosent av royaltyens bruttobeløp.

3. Uttrykket «royalty» i denne artikkel betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter (herunder kinematografiske filmer, filmer, bånd eller disketter for radio- eller fjernsynsutsendelse), alle slags patenter, varemerker, mønster eller modeller, tegninger,

hemmelige formler eller fremstillingsmåter eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor royaltyen skriver seg fra, eller yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted i denne annen stat, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 15 anvendelse.

5. Royalty skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler royaltyen, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen er reelt knyttet til det faste driftssted eller det faste stedet, og royaltyen blir belastet det faste driftsstedet eller det faste stedet, da skal slik royalty anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.

6. Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 13

Administrasjons- og ledelsesgodtgjørelse

1. Administrasjons- og ledelsesgodtgjørelse som skriver seg fra en kontraherende stat og som utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slik administrasjons- og ledelsesgodtgjørelse kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor den skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til godtgjørelsen, skal den skatt som ilegges ikke overstige 10 prosent av administrasjons- og ledelsesgodtgjørelsens bruttobeløp.

3. Uttrykket «administrasjons- og ledelsesgodtgjørelse» i denne artikkel betyr betaling av enhver art til enhver person, unntatt til en person ansatt hos den person som foretar utbetalingen, som vederlag for enhver tjeneste av administrativ eller bestyrende karakter, men bare i den utstrekning tjenestene utøves regelmessig eller i et tidsrom på mer enn seks måneder.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 i denne artikkel får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til administrasjons- og ledelsesgodtgjørelsen er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet i den annen

kontraherende stat hvor godtgjørelsen skriver seg fra, eller yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted i denne annen stat og forpliktelsen til å svare administrasjons- og ledelsesgodtgjørelse er reelt knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 15 anvendelse.

5. Administrasjon og ledelsesgodtgjørelse skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler godtgjørelsen, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som plikten til å betale godtgjørelsen er knyttet til og godtgjørelsen blir belastet det faste driftssted eller det faste sted, da skal slik administrasjons- og ledelsesgodtgjørelse anses for å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.

6. Når det beløp som betales i administrasjons- og ledelsesgodtgjørelse, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 14

Formuesgevinst

1. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast sted som nevnt.

3. Gevinst oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved avhendelse av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart eller løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

4. Gevinster som en fysisk person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelsen av aksjer eller andre selskapsrettigheter i et selskap hjemmehørende i den annen kontraherende stat, og gevinster ved avhendelsen av opsjoner eller andre finansielle instrumenter knyttet til slike aksjer eller rettigheter, kan skattlegges i denne annen stat, men bare hvis avhenderen har vært bosatt i denne annen stat på noe tidspunkt i løpet av de siste fem år umiddelbart forut for avhendelsen av aksjene, rettighetene, opsjonene eller finansielle instrumentene.

5. Gevinst oppbåret av et foretak i en kontraherende stat ved avhendelse av containere som omhandlet i artikkel 8, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat, med mindre slike containere benyttes til transport bare mellom steder i den annen kontraherende stat.

6. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn de som er omhandlet i de foranstående punkter i denne artikkel, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 15

Selvstendige personlige tjenester - (fritt yrke)

1. Inntekt som en fysisk person bosatt i en kontraherende stat oppbærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Slik inntekt kan imidlertid også skattlegges i den annen kontraherende stat dersom:

- a) den fysiske personen oppholder seg i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår; eller
- b) den fysiske personen har et fast sted som regelmessig står til hans rådighet i den annen stat med hensyn til utførelsen av hans virksomhet;

men bare så mye derav som kan tilordnes de tjenester som er utført i den annen stat.

2. Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege, økonom og revisor.

Artikkel 16

Uselvstendige personlige tjenester - (lønsarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 17, 19 og 20 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønsarbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i denne annen stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:

- a) mottakeren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår; og
- b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat og hvis virksomhet ikke består i utleie av arbeidskraft; og
- c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i den annen stat.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse mottatt for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart av et foretak i en kontraherende stat, skattlegges i denne stat. Godtgjørelse mottatt for lønnsarbeid utført om bord i et skip registret i Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS) skal imidlertid bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor mottakeren er bosatt.

4. Når en person bosatt i en kontraherende stat mottar godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et luftfartøy drevet i internasjonal fart av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor mottakeren er bosatt.

Artikkel 17

Styregodtgjørelse

Styregodtgjørelse og lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av styret eller lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 18

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 7, 15 og 16, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer ved personlig virksomhet utøvet i den annen kontraherende stat som artist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller musiker, eller som idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.

2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 15 og 16, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som artister eller idrettsutøvere utøver i en kontraherende stat hvis besøket i denne staten i det vesentlige er understøttet av offentlige midler fra den annen kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. I et slikt tilfelle skal inntekten skattlegges bare i den stat der artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 19

Pensjoner, livrenter, sosiale trygdeytelser og underholdsbidrag

1. Pensjoner (herunder statspensjoner og sosiale trygdeytelser) og livrenter som betales til en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Uttrykket «livrente» betyr et fastsatt beløp, som betales til en fysisk person periodisk til fastsatte tider på livstid eller i løpet av et bestemt eller konstant tidsrom, og som erlegges i henhold til en forpliktelse til å foreta disse utbetalinger som motytelse for dertil svarende fullt vederlag i penger eller pengers verdi.

3. Underholdsbidrag og annet beløp til underhold som betales til en person bosatt i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid skal ethvert underholdsbidrag eller annet beløp til underhold som betales av en person bosatt i en av de kontraherende stater til en person bosatt i den annen kontraherende stat, i den utstrekning det ikke er fradragsberettiget for betaleren, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

Artikkel 20

Offentlig tjeneste

1.

- a) Lønn og annen lignende godtgjørelse, unntatt pensjon, som utredes av en kontraherende stat, eller av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person for tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
- b) Slik lønn og annen lignende godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den annen kontraherende stat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat og:
 - i. er statsborger av denne stat; eller
 - ii. ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre nevnte tjenester.

2. Bestemmelsene i artiklene 16, 17 og 18 skal få anvendelse på lønn og annen lignende godtgjørelse, unntatt pensjon, i anledning tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 21

Studenter og forretningslæringer

En student eller forretningslærling som oppholder seg i en kontraherende stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring og er, eller umiddelbart før sitt opphold i denne staten var, bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke skattlegges i den førstnevnte stat for beløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse beløp skriver seg fra kilder utenfor den førstnevnte stat.

Artikkel 22

Annen inntekt

1. Inntekter som oppebæres av en person bosatt i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skriver seg fra bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, når mottakeren av slik inntekt er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 15 anvendelse.

3. Uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2, kan inntekter som tilfaller en person bosatt i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler, og som skriver seg fra den annen kontraherende stat, skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 23

Unngåelse av dobbeltbeskatning

1. Dobbeltbeskatning skal unngås på følgende måte:

- a) I Uganda: Når en person bosatt i Uganda oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Norge, skal Uganda innrømme som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt et beløp som tilsvarer den betalte norske skatt. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres til den inntekt som kan skattlegges i Norge.
- b) I Norge: Med forbehold av bestemmelsene i Norges lovgivning om godskrivning mot norsk skatt av skatt betalt i et område utenfor Norge (dog uten å påvirke de her nevnte alminnelige retningslinjer)
 - i. Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Uganda, skal Norge innrømme som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt på denne inntekten i Uganda. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres til den inntekt som kan skattlegges i Uganda.
 - ii. Når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppebæres en person bosatt i Norge er unntatt fra beskatning i Norge, kan Norge likevel medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den norske inntektsskatten med den del av inntektsskatten som kan henføres til den inntekt som skriver seg fra Uganda.

Artikkel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosettelse. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en av eller begge de kontraherende stater.

2. Beskatningen av et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver samme virksomhet. Skatt på fortjeneste fra filial som ilegges på inntekt som hjemføres fra et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, skal imidlertid ikke anses for å være i strid med denne bestemmelse. Den skatt som ilegges skal imidlertid ikke overstige 10 prosent av det beløp som overføres fra det faste driftssted til foretaket. Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer bosatt i den annen kontraherende stat slike personlige fradrag, fritak og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.

3. Foretak i en kontraherende stat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller forpliktelser i sammenheng hermed som andre lignende foretak i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

4. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 7 eller artikkel 12 punkt 6 kommer til anvendelse, skal renter, royalty, administrasjons- og ledelsesgodtgjørelse og andre utbetalinger fra et foretak i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, være fradragberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger ville vært om de hadde blitt utbetalt til en person bosatt i den førstnevnte stat.

5. I denne artikkel betyr uttrykket «beskatning» skatter som er omfattet av denne overenskomsten.

Artikkel 25

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge kontraherende stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han fremme sin sak for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 24 punkt 1, for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er statsborger. Dette kan gjøres uten at det påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i disse staters interne lovgivning. Saken må fremmes innen tre år fra

den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i denne overenskomst.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand skal legges til grunn uansett tidsfristene i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomst måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i denne overenskomst.

4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter. Hvis det synes tilrådelig å ha en muntlig utveksling av synspunkter for å nå frem til en avtale, kan utvekslingen skje i et utvalg bestående av representanter for de kompetente myndigheter i de kontraherende stater.

Artikkel 26

Utteksling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er relevante for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst eller de interne lovbestemmelser i de kontraherende stater som angår skatter som utskrives av de kontraherende stater, særlig med henblikk på å forebygge bedrageri eller unngåelse av slike skatter. Uttveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives ikke er i strid med denne overenskomst. Uttvekslingen av opplysninger skal gjelde for skatter av alle typer og beskrivelser og er ikke begrenset av artikkel 1. Opplysninger som er mottatt av en kontraherende stat skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølgning eller avgjøre klager vedrørende de skatter som er omfattet av denne overenskomsten. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser.

2. Bestemmelsene i punkt 1 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:

- a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning og administrative praksis;
- b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
- c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige

sige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser (ordre public).

Artikkel 27

Innkrevning av skatter

1. De kontraherende stater påtar seg å yte hverandre bistand til innkrevningen av en skattyters skyldige skatter i det omfang skattebeløpene er blitt endelig fastsatt i henhold til lovgivningen i den kontraherende stat som fremsetter anmodningen om bistand.

2. Når en anmodning om bistand til innkrevning av skatter fra en kontraherende stat er blitt godkjent til innkrevning av den annen kontraherende stat, skal slike skatter innkreves av denne annen stat så langt dette er tillatt i henhold til dens interne lovgivning.

3. Krav som er gjenstand for anmodning om bistand skal ikke ha prioritet foran skyldige skatter til den kontraherende stat som yter bistand, og bestemmelsene i punkt 1 i artikkel 26 skal også få anvendelse på all informasjon som er oversendt den kompetente myndighet i en kontraherende stat etter denne artikkel.

4. Enhver anmodning om bistand til innkrevning fra en kontraherende stat skal være ledsaget av slik attestasjon som er påkrevet i henhold til lovgivningen i denne stat, som viser at de skatter som skattyteren skylder er endelig fastsatt.

5. Når en kontraherende stats skattekrav ikke er blitt endelig fastsatt, fordi det er påklaget eller gjort til gjenstand for andre forføyninger, kan denne stat for å sikre sitt skattekrav anmode den annen kontraherende stat om på sine vegne å foreta slike midlertidige skritt for å sikre kravet, som det er hjemmel til i henhold til denne annen stats lovgivning. Hvis en slik anmodning blir godkjent av den annen stat, skal slike midlertidige skritt foretas av denne annen stat så langt dette er tillatt i henhold til dens interne lovgivning.

6. En anmodning i henhold til punktene 4 og 5 skal bare kunne fremsettes av en kontraherende stat i det omfang den skattyter som skylder skattene, ikke i denne stat har tilstrekkelig eiendom for innkrevning av de skyldige skatter.

7. Den kontraherende stat, som har innkrevet skatt i samsvar med bestemmelsene i denne artikkel, skal straks overføre det innkrevde beløp til den kontraherende stat på hvis vegne skatten er innkrevet med fradrag for, hvor det er hensiktsmessig, summen av de i punkt 8 underpunkt b) nevnte ekstraordinære omkostninger.

8. Det er enighet om at med mindre annet er avtalt mellom de kompetente myndigheter i begge de kontraherende stater, skal

- a) alminnelige omkostninger som en kontraherende stat pådrar seg ved ytelsen av bistand, bæres av denne stat,
- b) ekstraordinære omkostninger som en kontraherende stat pådrar seg ved ytelsen av bistand bæres av den annen stat og skal betales av denne annen stat uansett størrelsen av det beløp som er innkrevd på dets vegne av den førstnevnte stat.

Så snart en kontraherende stat forutser at ekstraordinære omkostninger kan påregnes, skal den underrette den annen kontraherende stat om dette med angivelse av det forventede beløp for slike omkostninger. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan komme overens om fremgangsmåten for gjennomføringen av dette punkt.

9. I denne artikkel betyr uttrykket «skatter» de skatter som er omfattet av artikkel 2 av denne overenskomsten, og omfatter enhver rente og straffetillegg som har sammenheng med skattene.

Artikkel 28

Medlemmer av diplomatiske stasjoner og konsulat

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Artikkel 29

Ikrafttredelse

1. Hver av de kontraherende stater skal gjøre kjent for den annen stat når de krav som stilles etter dens lovgivning for å sette denne overenskomst i kraft, er gjennomført. Overenskomsten trer i kraft på datoen for mottakelsen av den siste av disse bekjentgjørelser.

2. Overenskomsten skal ha virkning:

- a) med hensyn til skatter tilbakeholdt ved kilden, på beløp betalt eller godskrevet på eller etter den første dag i januar som følger etter datoen for ikrafttredelsen av denne overenskomst; og
- b) med hensyn til andre skatter, for inntektsår som begynner på eller etter den første dag i januar som følger etter datoen for ikrafttredelsen av denne overenskomst.

Artikkel 30

Opphør

1. Denne overenskomst skal forbli i kraft på ubestemt tid, men hver av de kontraherende stater kan gjennom diplomatiske kanaler si opp overenskomsten ved å gi den annen kontraherende stat skriftlig varsel om opphør ikke senere enn den 30. juni i ethvert kalenderår som begynner fem år etter det år overenskomsten trer i kraft.

2. I så fall skal overenskomsten opphøre å ha virkning:

- a) med hensyn til skatter tilbakeholdt ved kilden, på beløp betalt eller godskrevet etter utløpet av det kalenderår varselet er gitt; og
- b) med hensyn til andre skatter, for inntektsår som begynner etter utløpet av det kalenderår varselet er gitt.

Om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale mellom Noreg og Uganda, underskriven i Kampala den 7. september 1999

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette av sine respektive regjeringer, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i to eksemplarer i Kampala den syvende dag i september 1999 på det engelske språk.

For Kongeriket Norges Regjering:

Britt Hilde Kjølås

(sign.)

For Republikken Ugandas Regjering:

Gerald Ssendaula

(sign.)

Om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale mellom Noreg og Uganda, underskriven i Kampala den 7. september 1999

Vedlegg 2

**Convention between the Republic of Uganda and
the Kingdom of Norway for the avoidance of double
taxation and the prevention of fiscal evasion with
respect to taxes on income**

The Government of the Republic of Uganda and the Government of the Kingdom of Norway desiring to promote and strengthen the economic relations between the two countries, and to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1**Persons covered**

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2**Taxes Covered**

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property and taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises.

3. The existing taxes to which this Convention shall apply are:

- a) in Norway:
 - i. the national tax on income (inntektsskatt til staten);
 - ii. the county municipal tax on income (inntektsskatt til fylkeskommunen);
 - iii. the municipal tax on income (inntektsskatt til kommunen);
 - iv. the national tax on remuneration to non-resident artistes etc (skatt til staten på honorar til utenlandske artister m.v.);

(hereinafter referred to as «Norwegian tax»);

- a) in Uganda, the Income Tax,

(hereinafter referred to as «Ugandan tax»).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, its existing taxes. The Compe-

tent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term «Norway» means the Kingdom of Norway but it does not comprise Svalbard, Jan Mayen and the Norwegian dependencies («biland»);
 - b) the term «Uganda» means the Republic of Uganda;
 - c) the terms «a Contracting State» and «the other Contracting State» mean Norway or Uganda, as the context requires;
 - d) the term «company» means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - e) the term «competent authority» means
 - i. in Norway, the Minister of Finance and Customs or his authorised representative;
 - ii. in Uganda, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - f) the terms «enterprise of a Contracting State» and «enterprise of the other Contracting State» mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - g) the term «international traffic» means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - h) the term «national» means:
 - i. any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - ii. any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State; and
 - i) the term «person» includes an individual, a company, a partnership and any other body of person.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the laws of that State concerning the taxes to which the Convention applies, with any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term «resident of a Contracting State» means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any

person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either state, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term «permanent establishment» means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term «permanent establishment» includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop;
- f) any premises used as a sales outlet or for receiving or soliciting orders;
- g) a warehouse in relation to a person whose business is the provision of storage facilities for others;
- h) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources; and
- i) an installation or structure used for the exploitation of natural resources.

3. A building site, a construction, assembly or installation project or a supervisory or consultancy activity connected therewith constitutes a permanent establishment only if such site, project or activity lasts for a period of more than six months.

4. Notwithstanding the provisions of this Article, the term «permanent establishment» shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or

- merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character; and
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term «immovable property» shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as considera-

tion for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business Profits

1. The profits of an enterprises of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment.

Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, of amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patent or other rights, or by way of commission for the specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an

apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and Air Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft used in international traffic shall include:

- a) profits derived from the rental on a bare boat basis of ships or aircraft used in international traffic; and
- b) profits derived from the use, maintenance or rental of containers;

if such profits are incidental to the profits to which the provisions of paragraph 1 apply.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

4. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall apply to profits derived by the joint Norwegian, Danish and Swedish air transport consortium Scandinavian Airlines System (SAS), but only insofar as -profits derived by SAS Norge ASA, the Norwegian partner of the Scandinavian Airlines System (SAS), are in proportion to its share in that organisation.

Article 9

Associated Enterprises

1. Where:

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial rela-

tions which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits if that State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

- a) 10 per cent of the gross amount of dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends; or
- b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the Company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. Where dividends are derived and beneficially owned by the Government of a Contracting State, such dividends shall be taxable only in that State. For the purposes of this paragraph, the term «Government of a Contracting State» shall include:

- a) In the case of Norway:
 - i. the Central Bank of Norway;
 - ii. the Norwegian Government Petroleum Fund;
 - iii. the National Insurance Fund; and
 - iv. a statutory body or any institution wholly or mainly owned by the Government of Norway as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
- b) In the case of Uganda:
 - i. the Central Bank of Uganda;
 - ii. the National Social Security Fund; and
 - iii. a statutory body or any institution wholly or mainly owned by the

Government of Uganda as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

4. The term «dividends» as used in this Article means income from shares or other rights participating in profits (not being debt-claims), as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other state or in so far as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the law of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if it is derived and beneficially owned by the Government of a Contracting State. For the purposes of this paragraph, the term «Government of a Contracting State» shall include:

- a) In the case of Norway;
 - i. a local authority;
 - ii. the Central Bank of Norway;
 - iii. the Norwegian Government Petroleum Fund;
 - iv. the National Insurance Fund;
 - v. the Norwegian Guarantee Institute for Export Credits and A/S Eksportfinans, but only insofar as the loan or interest is guaranteed or insured by the Government of Norway or its political subdivisions or local authorities; and

vi. a statutory body or any institution wholly or mainly owned by the Government of Norway as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

b) In the case of Uganda;

- i. a local authority;
- ii. the Central Bank of Uganda;
- iii. the National Social Security Fund; and
- iv. a statutory body or any institution wholly or mainly owned by the Government of Uganda as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

4. The term «interest» as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by that permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a personal relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term «royalties» as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films and films, tapes or discs for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base with which the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

Administration and Management Fees

1. Administration and management fees arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such administration and management fees may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the fees, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the administration and management fees

3. The term «administration and management fees» as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any service of an administrative or managerial nature but only to the extent that the services are performed on a regular basis or for a period of more than six months.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the administration and management fees, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the administration and management fees arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the administration and management fees are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Administration and management fees shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the fees, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the fees was incurred, and such fees are borne by that permanent establishment or fixed base, then such administration and management fees shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the administration and management fees paid exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 14

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertai-

ning to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

4. Gains derived by an individual who is a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other rights in a company which is a resident of the other Contracting State, as well as gains from the alienation of options or other financial instruments related to such shares or rights, may be taxed in that other State, but only if the alienator has been a resident of that other State at any time during the five years immediately preceding the alienation of the shares, rights, options or financial instruments.

5. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of containers to which the provisions of Article 8 apply shall be taxable only in that Contracting State, except insofar as those containers are used for transport solely between places within the other Contracting State.

6. Gains from the alienation of any property other than those referred to in the preceding paragraphs shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15

Independent Personal Services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. However, such income may also be taxed in the other Contracting State if:

- a) the individual is present in the other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any period of twelve months commencing or ending in the fiscal year concerned; or
- b) the individual has a fixed base regularly available to him in that other State for the purpose of performing his activities;

but only so much thereof as is attributable to services performed in that other State.

2. The term «professional services» includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists, economists and accountants.

Article 16

Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned state if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and whose activity does not consist of the hiring out of labour; and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State. However, where remuneration is derived in respect of an employment exercised aboard a ship registered in the Norwegian International Ships register (NIS), such remuneration shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident.

4. Where a resident of a Contracting State derives remuneration in respect of an employment exercised aboard an aircraft operated in international traffic by the Scandinavian Airlines System (SAS) consortium, such remuneration shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident.

Article 17

Directors Fees

Directors fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or of a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 18

Entertainers and Sportspersons

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by entertainers or sportspersons.

sons if the visit to that State is substantially supported by public funds of the other Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof. In such a case the income shall be taxable only in the State of which the entertainer or sportsperson is a resident.

Article 19

Pensions, Annuities, Payments under a Social Security System and Alimony

1. Pensions (including Government pensions and payments under a social security system) and annuities paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

2. The term «annuity» means a stated sum payable to an individual periodically at stated times during his life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

3. Alimony and other maintenance payments paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. However, any alimony or other maintenance payment paid by a resident of one of the Contracting States to a resident of the other Contracting State, shall, to the extent it is not allowable as a relief to the payer, be taxable only in the first-mentioned State.

Article 20

Government Service

1.

- a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - i. is a national of that State; or
 - ii. did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of Articles 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration other than pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 21

Students and Apprentices

A student or business apprentice who is present in a Contracting State solely for the purpose of his education or training and who is, or immediately before being so present was, a resident of the other Contracting State, shall be

exempt from tax in the first-mentioned State on payments received from sources outside that first-mentioned State for the purpose of his maintenance, education or training.

Article 22

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles, and arising in the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 23

Elimination of Double Taxation

1. Double taxation shall be eliminated as follows:

- a) In Uganda, where a resident of Uganda derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Norway, Uganda shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the Norwegian tax paid. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income which may be taxed in Norway.
- b) In Norway, subject to the provisions of the laws of Norway regarding the allowance as a credit against Norwegian tax of tax payable in a territory outside Norway (which shall not affect the general principle hereof)
 - i. Where a resident of Norway derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Uganda, Norway shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Uganda on that income. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Uganda.
 - ii. Where, in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of Norway is exempt from tax in Norway, Norway may nevertheless include such income in the tax base, but shall allow as a deduction from the Norwegian tax on income that part of the

income tax which is attributable to the income derived in Uganda.

Article 24

Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. However, branch profits tax levied on income repatriated by a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be regarded as being contrary to the provisions of this paragraph. The tax so charged, however, shall not exceed 10 per cent of the repatriated income. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first mentioned-State are or may be subjected.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11 or paragraph 6 or Article 12 apply, interest, royalties, administration and management fees and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

5. In this Article the term «taxation» means the taxes to which this Convention applies.

Article 25

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of

the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 26

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is relevant for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes established by the Contracting States in so far as the taxation thereunder is not contrary to the Convention, in particular for the prevention of fraud and evasion in relation to such taxes. The exchange of information shall apply to taxes of every kind and is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic law of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial,

commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27

Recovery of Taxes

1. The Contracting States undertake to lend assistance to each other in the collection of the taxes owed by a taxpayer to the extent that the amount thereof has been finally determined according to the laws of the Contracting State making the request for assistance.

2. In the case of a request by a Contracting State for the collection of taxes which has been accepted for collection by the other Contracting State, such taxes shall be collected by that other State to the extent permitted by its domestic law.

3. Claims which are the subject of requests for assistance shall not have priority over taxes owing in the Contracting State rendering assistance and the provisions of paragraph 1 of Article 26 shall also apply to any information which, by virtue of this Article, is supplied to the competent authority of a Contracting State.

4. Any request for collection by a Contracting State shall be accompanied by such certificate as is required by the laws of that State to establish that the taxes owed by the taxpayer have been finally determined.

5. Where the tax claim of a Contracting State has not been finally determined by reason of it being subject to appeal or other proceedings, that State may, in order to protect its revenues, request the other Contracting State to take such interim measures for conservancy on its behalf as are available to the other State under the laws of that other State. If such request is accepted by the other State, such interim measures shall be taken by that other State to the extent permitted by its domestic law.

6. A request under paragraphs 4 or 5 shall only be made by a Contracting State to the extent that sufficient property of the taxpayer owing the taxes is not available in that State for recovery of the taxes owed.

7. The Contracting State in which tax is recovered in accordance with the provisions of this Article shall forthwith remit to the Contracting State on behalf of which the tax was collected the amount so recovered minus, where appropriate, the amount of the extraordinary costs referred to in subparagraph (b) of paragraph 8.

8. It is understood that, unless otherwise agreed by the competent authorities of both Contracting States,

- a) ordinary costs incurred by a Contracting State in providing assistance shall be borne by that State,
- b) extraordinary costs incurred by a Contracting State in providing assistance shall be borne by the other State and shall be payable regardless of the amount collected on its behalf by the first-mentioned State.

As soon as a Contracting State anticipates that extraordinary costs may be incurred, it shall so advise the other Contracting State and indicate the estima-

ted amount of such costs. The competent authorities of the Contracting States may settle the mode of application of this paragraph.

9. In this Article, the term «taxes» means the taxes covered by Article 2 of this Convention applies and includes any interest and penalties relating thereto.

Article 28

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

Entry into Force

1. Each of the Contracting States shall notify to the other the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention. The Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of these notifications.

2. The Convention shall have effect:

- a) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited on or after the first day of January next following the date upon which the Convention enters into force; and
- b) with regard to other taxes, in respect of years of income beginning on or after the first day of January next following the date upon which the Convention enters into force.

Article 30

Termination

1. The Convention shall remain in force indefinitely, but either of the Contracting States may terminate the Convention through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination not later than the 30th day of June of any calendar year, starting five years after the year in which the Convention entered into force.

2. In such event the Convention shall cease to have effect:

- a) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited after the end of the calendar year in which such notice is given; and
- b) with regard to other taxes, in respect of years of income beginning after the end of the calendar year in which such notice is given.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Convention.

Done in duplicate in Kampala this seventh day of September 1999 in the English language.

For the Government of the Kingdom of Norway:

Om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale mellom Noreg og Uganda, underskriven i Kampala den
7. september 1999

Britt Hilde Kjølås

(sign.)

For the Government of the Republic of Uganda:

Gerald Ssendaula

(sign.)